

Setkání s vodní vílou

Prastará tajemství (6 dílů) [výňatky] - (vydáno v roce 2016, nakladatelství DANIEL, Ostrava)
Byl rád, že to místo urychleně opustili. Ještě se několikrát ohlédl...

Byl rád, že to místo urychleně opustili. Ještě se několikrát ohlédl. Černí ptáci se opět slétali dolů.

Gudmegis zatoužil se opláchnout. Tušil, že někde poblíž teče potok. Možná dokonce ten, v němž se s Dukanou vesele čvachtali a Burkis objevil zvědavého Bhela. Už slyší zurčení potoka, jak voda sjíždí po kamenech. Ukázal si směr a vykročil. Ani nečekal na oba své průvodce. Prodral se křovinami a stanul na břehu potoka. A co nevidí?

V potoce se umývá nějaká dívka. Je úplně nahá! Štíhlá a na děvče poněkud šlachovitá. Snad i svalnatá. Každopádně jí to sluší. Moc jí to sluší! Kovový řetízek se jí blyští na krku. Zlatý plíšek na něm visící, utkvěl mezi nevelikými, avšak pevnými řadry. Bedra obepnutá barevnou šňůrkou s krátkými třásněmi. Na paži něco jako návaz z kousku kůže s nějakou drobnou kresbičkou. Vůbec ho neviděla a skloněná se usilovně věnovala umývání. Připadala mu jako z úplně jiného světa. Z krásného jiného světa. Přímo nádherného. Úplně jako víla. Asi taková, jakou si odjakživa představoval.

„Jsi člověk nebo vodní zjev?“ pronesl s úžasem.

Až jí to celou škublo, jak se vylekala. Vyšvihla se na protější břeh a chtěla sebrat něco z vysoké trávy, avšak rozmyslela si to. Rukama se snažila zakrývat si porostlý klín i obě řadra. Což se jí příliš nedařilo..

„Jsem člověk jako ty,“ třásl se jí hlas. „Otoč se, ať klidně odejdu.“

„Mluvíš stejnou řečí jako já?“ užasl. „Odkud jsi?“

„Neprozradím,“ hleděla na něho vyděšeně, avšak pomalu se jí do tváře vkrádaly okamžiky úsměvu, které byly vždy opět potlačeny úzkostí.

„Počkej, půjdu do vody za tebou,“ pustil palici do trávy a chystal se svléknout.

To ale už se vedle něho prodral z křovin Burkis. A za ním Dukana. Ta na tu nahou dívku vyplázla jazyk a chystala se po ní něčím hodit. Akorát neměla po ruce nic příhodného.

„Mazej pryč, nestvůro!“ aspoň zavřískala vztekle, jak nejvíc jí to šlo. „Nebo uvidíš, co z tebe udělám!“

Neznámá se sehnula a zvedla z vysoké trávy nějaké věci. Poznali, že to je kabátec, jaký nosívali Skendové. I krátký meč.

„Co ta tu dělá?“ zděsila se Dukana. „Ta je přece od nich! Od Skendů!“

Nahotinka se svými věcmi v náručí skočila mezi křoviny. To poslední, co z ní viděli, byl její zadek a nad ním barevná šňůra s krátkými třásněmi. Všichni tři chtěli skočit do potoka, přebrodit ho a rozběhnout se za ní. Avšak cosi zahvízdlo vzduchem a do kamenitého břehu se s jemným zadrnčením vetknul opeřený a pestře malovaný šíp. Všichni tři hbitě pochopili, co mají udělat. Jen blázen by za tou holkou běžel.

Ukázka z 6-dílného pravěkého románu „Prastará tajemství“, který je volně ke stažení na www.padychbooks.com. Na tomto webu připravujeme letos (rovněž ke stažení zdarma) románovou trilogii z konce doby bronzové „Z pravěkých ság“. Následně i pojednání „Temné stíny dávnověku - svět pravěkých mužů, héroů a bohů“.

Autor článku Padych, článek byl napsán 1.4.2017 9:42.
URL článku: <http://padychbooks.com/vynatky/setkani-s-vodni-vilou>.